

Istungidokument

**B9-0530/2021 }
B9-0531/2021 } RC1**

20.10.2021

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 132 lõigetele 2 ja 4,

millega asendatakse järgmised resolutsiooni ettepanekud:

B9-0530/2021 (PPE)

B9-0531/2021 (S&D, Renew, Verts/ALE, The Left)

Pandora dokumentide mõju kohta rahapesu, maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastasele võitlusele (2021/2922(RSP))

Markus Ferber, Lídia Pereira, Emil Radev

fraktsiooni PPE nimel

Jonás Fernández, Aurore Lalucq, Birgit Sippel, Paul Tang

fraktsiooni S&D nimel

Luis Garicano, Gilles Boyer, Ramona Strugariu, Dragoș Tudorache,

Michal Šimečka, Maite Pagazaurtundúa, Anna Júlia Donáth, Hilde

Vautmans, Nathalie Loiseau, Olivier Chastel, Katalin Cseh, Sophia in 't Veld

fraktsiooni Renew nimel

Ernest Urtasun, Kira Marie Peter-Hansen, Sven Giegold, Damien Carême

fraktsiooni Verts/ALE nimel

José Gusmão, Manon Aubry, Martin Schirdewan

fraktsiooni The Left nimel

Tiziana Beghin, Fabio Massimo Castaldo, Laura Ferrara, Mario Furore,

Chiara Gemma, Dino Giarrusso, Sabrina Pignedoli, Daniela Rondinelli

Euroopa Parlamendi resolutsioon Pandora dokumentide mõju kohta rahapesu, maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastasele võitlusele (2021/2922(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) / G20 maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise kaasava raamistiku 8. oktoobri 2021. aasta avaldust kahesambalise lahenduse kohta majanduse digiüleminekust tulenevate maksuprobleemide lahendamiseks,
- võttes arvesse oma 19. aprilli 2018. aasta resolutsiooni uurivate ajakirjanike kaitse kohta Euroopas: Slovakkia ajakirjaniku Ján Kuciaki ja Martina Kušnírová juhtum¹,
- võttes arvesse oma 25. novembri 2015. aasta resolutsiooni maksualaste siduvate eelotsuste ja samasuguse iseloomuga või mõjuga meetmete kohta² (TAXE-komisjoni resolutsioon),
- võttes arvesse oma 6. juuli 2016. aasta resolutsiooni maksualaste siduvate eelotsuste ja samasuguse iseloomuga või mõjuga meetmete kohta³ (TAX2-komisjoni resolutsioon),
- võttes arvesse oma 13. detsembri 2017. aasta soovitusi nõukogule ja komisjonile rahapesu, maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist käsitleva uurimise järel⁴ (PANA-komisjoni soovitus),
- võttes arvesse oma 26. märtsi 2019. aasta resolutsiooni finantskuritegude, maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise kohta⁵ (TAX3-komisjoni resolutsioon),
- võttes arvesse oma 18. detsembri 2019. aasta resolutsiooni õigusriigi kohta Maltal pärast Daphne Caruana Galizia mõrvaga seoses tehtud hiljutisi paljastusi⁶,
- võttes arvesse komisjoni 7. mai 2020. aasta teatist tegevuskava kohta, mis käsitleb liidu terviklikku poliitikat rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmiseks (C(2020)2800),
- võttes arvesse oma 10. juuli 2020. aasta resolutsiooni liidu tervikliku poliitika kohta rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmiseks – komisjoni tegevuskava ja muud viimase aja arengud⁷,
- võttes arvesse 14. oktoobril 2020. aastal OECD/G20 kaasavas raamistikus vastu võetud aruandeid esimese ja teise samba kavade kohta ning OECDs koostatud majandusanalüüsi ja ettepanekute mõjuhindangu tulemusi,
- võttes arvesse oma 21. jaanuari 2021. aasta resolutsiooni maksuparadiise käsitleva ELi

¹ ELT C 390, 18.11.2019, lk 111.

² ELT C 366, 27.10.2017, lk 51.

³ ELT C 101, 16.3.2018, lk 79.

⁴ ELT C 369, 11.10.2018, lk 132.

⁵ ELT C 108, 26.3.2021, lk 8.

⁶ ELT C 255, 29.6.2021, lk 22.

⁷ ELT C 371, 15.9.2021, lk 92.

nimekirja reformi kohta⁸,

- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja (edaspidi „kontrollikoda“) 26. jaanuari 2021. aasta eriaruannet 03/2021 „Maksuteabe vahetamine ELis: alus on tugev, kuid rakendamisel esineb puudusi“,
 - võttes arvesse kontrollikoja 28. juuni 2021. aasta eriaruannet 13/2021 „ELi jõupingutused pangandussektoris rahapesuga võitlemiseks on killustatud ja meetmete rakendamine on ebapiisav“,
 - võttes arvesse komisjoni 18. mai 2021. aasta teatist „Äriühingute maksustamine 21. sajandil“ (COM(2021)0251),
 - võttes arvesse komisjoni 20. juulil 2021. aastal esitatud õigusaktide paketti, mille eesmärk on tugevdada rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamist käsitlevaid ELi reegleid,
 - võttes arvesse oma 16. septembri 2021. aasta resolutsiooni maksualast teabevahetust käsitlevate ELi nõuete täitmise kohta – edusammud, õppetunnid ja ületamist ootavad raskused⁹;
 - võttes arvesse oma 7. oktoobri 2021. aasta resolutsiooni kahjulikke maksutavasid käsitleva ELi poliitika reformimise (sh käitumisjuhendi tööühma reformimise) kohta¹⁰,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 132 lõikeid 2 ja 4,
- A. arvestades, et Pandora dokumendid on tohtu ja enneolematu ulatusega andmeleke, millega dokumenteeritakse maksuparadiisides asutatud äriühingute tegelikke kasusaajaid; arvestades, et uurivate ajakirjanike rahvusvaheline konsortsium (ICIJ) alustas Pandora dokumentide avaldamist 3. oktoobril 2021;
- B. arvestades, et ICIJ-le lekitati 2,94 terabaiti andmeid ja neid jagati meediapartneritega kogu maailmas; arvestades, et mõned dokumendid on pärit 1970. aastatest, kuid enamik ICIJ poolt läbi vaadatud dokumentidest on koostatud aastatel 1996–2020; arvestades, et teadete kohaselt puudutab uus andmeleke rohkem kui 330 poliitikut ja ametiisikut peaaegu 100 riigist, sealhulgas 35 praegust või endist riigipead või valitsusjuhti;
- C. arvestades, et Pandora dokumentidest ilmneb, kuidas varakaid üksikisikuid, sealhulgas poliitikuid, kurjategijaid, ametiisikuid ja kuulsusi abistavad vahendajad, nt pangad, raamatupidajad ja õigusbürood tihedas koostöös *offshore*-keskuste kutseliste teenuseosutajatega keerukate äriühingustruktuuride väljatöötamisel, mis on registreeritud maksuparadiisides, et varjata tulusid ja varasid õiglase maksustamise ja kontrolli eest;
- D. arvestades, et Pandora dokumendid on pärast andmelekked Lux Leaks 2014. aastal, Swiss Leaks 2015. aastal, Panama dokumente 2016. aastal, dokumendikogu Paradise Papers 2017. aastal, Mauritius Leaks 2019. aastal, Luanda Leaks, FinCENi toimikuid

⁸ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0022.

⁹ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0392.

¹⁰ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0416.

2020. aastal ja Lux Letters 2021. aastal viimane suur andmeleke, mis annab võimaluse heita pilk *offshore*-finantsmaailma tagatubadesse;

- E. arvestades, et Pandora dokumentides rõhutatakse tegelikke kasusaajaid käsitleva teabe põhjapanevat rolli rahapesu ja muude finantskuritegude vastase võitluse toetamisel ning tungivat vajadust üldsuse juurdepääsu ja täpsema teabe järele;
- F. arvestades, et Pandora dokumentides nimetatud tegevused hõlmavad varifirmade, sihtasutuste ja usaldusfondide loomist järgmistel eesmärkidel: kinnisvara, jahtide, lennukite ja elukindlustuse anonüümsed ostud, investeringute tegemine ja raha liigutamine pangakontode vahel, maksude vältimine ning finantskuritegude, sealhulgas rahapesu toimepanemine;
- G. arvestades, et Pandora dokumentides nimetatud tegevus, isegi kui see ei ole tervikuna oma olemuselt ebaseaduslik, kujutab endast sageli maksustamise vältimist ja ärisaladuse kuritarvitamist;
- H. arvestades, et väidetavalt on maksuhaldurid Panama dokumentide paljastuste järgselt sisse nõudnud üle 1 miljardi euro¹¹;
- I. arvestades, et kõige konservatiivsema jaotusvalemi kohaselt on tulu, mis kasumi maksuparadiisidesse ümberpaigutamise tõttu saamata jääb, maailma tasandil suurim ELis, kus äriühingu tulumaksust jääb igal aastal saamata hinnanguliselt 20 %;
- J. arvestades, et pärast 2008.–2009. aasta finantskriisi ning arvukaid paljastusi maksudest kõrvalehoidmise tavade, agressiivse maksuplaneerimise, maksustamise vältimise ja rahapesu kohta nõustusid G20 riigid käsitlema neid küsimusi ülemaailmselt OECD tasandil maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise projekti kaudu, mille tulemusena koostati maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise tegevuskava;
- K. arvestades, et asjakohased rahvusvahelised maksualased õigusaktid on ülimalt olulised maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise tavade ennetamiseks ning sellise õiglase ja tõhusa maksustamissüsteemi kujundamiseks, millega kõrvaldatakse ebavõrdsus ning tagatakse kindlus ja stabiilsus, mis on eeltingimus selleks, et tagada konkurentsivõimelisus ning võrdsed võimalused äriühingutele, eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEdele);
- L. arvestades, et ELi maksuvaatluskeskuse andmetel oli maksuparadiisides hoitava rahalise rikkuse summa 2017. aastal 7 900 miljardit eurot; arvestades, et see summa moodustab 8 % maailma sisemajanduse koguproduktist (SKP); arvestades, et selle tagajärjel jääb kogu maailmas igal aastal saamata umbes 155 miljardit eurot maksutulu;
- M. arvestades, et hinnangute kohaselt jääb ainuüksi äriühingu tulumaksuga maksustamise vältimise tõttu saamata jäänud maksutulu suurusjärk ELis vahemikku 50–70 miljardit eurot aastas, ning arvestades, et see näitaja küündib peaaegu 190 miljardi euronit, kui võtta arvesse muudki tegureid, näiteks maksustamise erikorrad ja ebatõhus maksukogumine; arvestades, et ELi maksuvaatluskeskuse andmetel hoitakse umbes 11

¹¹ Uurivate ajakirjanike rahvusvaheline konsortsium, „Panama Papers revenue recovery reaches \$1.36 billion as investigations continue“ (Panama dokumentide järgselt on sisse nõutud 1,36 miljardit USA dollarit, kuid uurimine jätkub), 6. aprill 2021.

% ELi kogu netovarast ehk 2 300 miljardit eurot *offshore*-keskustes;

- N. arvestades, et Euroopa Parlament on oma TAXE-, TAX2-, PANA- ja TAX3-komisjoni resolutsioonides ja soovitusel ning oma maksuküsimuste allkomisjoni (FISC-komisjoni) raportite alusel hiljuti vastu võetud resolutsioonides korduvalt nõudnud rahvusvahelise äriühingu tulumaksu süsteemi reformimist, et vältida maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise vastu;
- O. arvestades, et Eurooli andmetel on 0,7–1,2 % liidu SKPst seotud kahtlase finantstegevusega, näiteks rahapesuga, mis on omakorda seotud korruptsiooni, relva-, inim- ja uimastikaubanduse, maksudest kõrvalehoidmise ja maksupettusega, terrorismi rahastamise või muu ebaseadusliku tegevusega, mis mõjutab ELi kodanike igapäeva elu; arvestades, et Eurooli andmete kohaselt uurisid ametiasutused 2019. aastal kahtlase tegevuse kohta esitatud teadetest (mida oli kokku 1,1 miljonit) põhjalikumalt vaid 10 % (kusjuures liikmesriikide vahel olid selles osas suured erinevused);
- P. arvestades, et kuigi rahapesu ulatust on raske hinnata, kuna see tegevus ei ole oma olemuse tõttu avalik, kui seda just ei avastata, on selge, et see on kogu maailmas tõusuteel;
- Q. arvestades, et ÜRO narkootikumide ja kuritegevuse büroo andmetel on igal aastal rahapesu objektiks summa, mis vastab 2,7 %-le kogu maailma aastasest SKPst;
- R. arvestades, et komisjon on algatanud suurema osa liikmesriikide vastu rikkumismenetluse, kuna nad ei ole neljandat ja viiendat rahapesuvastast direktiivi¹² siseriiklikku õigusesse nõuetekohaselt üle võtnud;
- S. arvestades, et liidu rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistiku täitmise tagamises esineb puudusi, millele lisandub tõhusa järelevalve puudumine; arvestades, et raamistikku on üritatud viimastel aastatel järjestikuste õigusreformidega tugevdada, et esilekerkivaid riske ja puudusi käsitleda;
- T. arvestades, et viimase kümne aasta jooksul on EL võtnud maksustamise vältimise ja finantskuritegude vastu võitlemiseks vastu rea seadusandlike reforme; arvestades, et need reformid on avaldanud positiivset mõju siseturu toimimisele ning liikmesriikide maksubaasi ja tulude säilitamisele, mis on töökohtade loomise, majanduskasvu ja eelkõige ELi majanduse COVID-19 pandeemia-järgse taastamise eeltingimused; arvestades, et vajadus parandada ELis haldus-, kohtu- ja õiguskaitseasutuste koostööd muutub üha suuremaks;

Üldised kaalutlused

1. võtab teadmiseks, et uurivate ajakirjanike rahvusvaheline konsortsium (ICIJ) avaldas 3. oktoobril 2021. aastal nn Pandora dokumendid; tunnustab ICIJi uurimistööd, kuna see on andnud hindamatu panuse salajaste *offshore*-tavade paljastamisse ja üldsuse

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ELT L 141, 5.6.2015, lk 73; Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/843, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ELT L 156, 19.6.2018, lk 43.

teadlikkuse tõstmisse küsimustes, millel on selge avalik huvi;

2. toonitab rahvusvahelise uuriva ajakirjanduse ja rikkumisest teatajate rolli väärtegade, korrupsiooni, organiseeritud kuritegevuses osalemise, rahapesu ja väärkäitumise paljastamisel, eelkõige kui need on toime pandud riikliku taustaga isikute poolt; rõhutab uuriva ajakirjanduse olulist panust demokraatia ja õigusriigi säilitamisse;
3. peab vajalikuks kaitsta uuriva ajakirjanduse allikate, sealhulgas rikkumisest teatajate konfidentsiaalsust; rõhutab, et kui soovitakse kaitsta uuriva ajakirjanduse kui demokraatliku ühiskonna järelevalveorgani rolli, siis on äärmiselt oluline kaitsta ajakirjanike vabadust saada konfidentsiaalseid, salajasi või piiratud kasutusega dokumente, andmekogumeid või muid, ükskõik millise päritoluga materjale ning teatada nendest avalikku huvi pakkuvatest küsimustest ilma kulukate kohtumenetluste ohuta;
4. kordab sellega seoses vajadust kaitsta uurivat ajakirjandust üldsuse osalemise vastaste strateegiliste hagide (vaigistuskaebused) eest, samuti isikliku ahistamise, hirmutamise ja surmaga ähvardamise eest; on veendunud, et niisuguste kuritarvituste lõpetamiseks on väga vaja ELi siduvaid reegleid, mis aitaksid ELis tagada sõltumatu meedia ja ajakirjanike tugeva ja järjepideva kaitse nende vaigistamiseks või hirmutamiseks mõeldud pahatahtlike kohtuasjade eest; rõhutab oma käimasolevat tööd üldsuse osalemise vastaseid strateegilisi hagnosisid käsitleva algatusraportiga; väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon töötab välja algatust ajakirjanike ja õiguste kaitsjate vastu suunatud kohtuvaidluste kuritarvitamise vastu;
5. võtab teadmiseks, et 2019. aastal võeti vastu rikkumisest teatajaid käsitlev ELi direktiiv¹³, ning rõhutab, et liikmesriigid peavad direktiivi 2021. aasta lõpuks oma õigusesse üle võtma;
6. peab kahetsusväärseks, et viimase kümne aasta jooksul ELis ilmsiks tulnud maksuskandaalidest ja läbi viidud õigusreformidest hoolimata näitavad Pandora dokumendid, et ülemaailmsel tasandil tehtud edusammud ei ole olnud piisavad, et ohjeldada ärisaladuse pidamist ning *offshore*-piirkondade kaudu maksudest kõrvalehoidmist ja maksustamise vältimist; tuletab meelde, et äriühingu tegelike omanike salajasust kasutatakse isiklike finantshuvide varjamiseks;
7. taunib asjaolu, et kodanikud ja poliitikakujundajad peavad salajasi *offshore*-tavasid puudutavale teabele juurdepääsuks ikka veel tuginema andmeleketele; nõuab tungivalt, et liikmesriigid teeksid edusamme tegelike kasusaajaid käsitleva teabe üldsusele kättesaadavaks tegemisel ja vajaduse korral kogu ülejäänud asjakohase teabe parlamentidele ja pädevatele asutustele, sealhulgas maksuhalduritele, kättesaadavaks tegemisel;
8. juhib tähelepanu asjaolule, et Pandora dokumentides paljastatud varjatud süsteem rikub seaduslike ettevõtete mainet, suurendab majanduslikku ja sotsiaalset ebavõrdsust, kahjustab avalike teenuste tõhusat osutamist ja abi andmist kõige haavatavamatele, nõrgendab tulude kaotuse korral majandusarengut ning õõnestab tõsiselt kodanike

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta, ELT L 305, 26.11.2019, lk 17.

usaldust õigusriigi ning meie majandus- ja demokraatliku süsteemi vastu;

9. nõuab tungivalt, et liikmesriikide pädevad asutused, sealhulgas maksuhaldurid, analüüsiks ICIJ andmekogumeid ja algataks põhjaliku uurimise Pandora dokumentides paljastatud väärtegade kohta, mis kuuluvad nende jurisdiktsiooni, sealhulgas auditid kõigi Pandora dokumentides nimetatud isikute kohta;
10. kutsub komisjoni üles Pandora dokumentides esitatud andmed läbi vaatama ja analüüsima, kas ELi tasandil on asjakohane võtta seadusandlikke lisameetmeid, samuti seda, kas kehtivate õigusaktidega seoses on vaja täitemenetlusi, ning teavitada sellest Euroopa Parlamenti;
11. palub Euroopa Prokuratuuril hinnata, kas Pandora dokumentides avaldatud andmete põhjal saaks algatada tema volituste piires konkreetseid uurimisi;
12. taunib asjaolu, et Pandora dokumentides on samuti esindatud mitmed poliitikud, sealhulgas ELi kõrgel tasandil otsusetegijad, ning kutsub asjaomaste liikmesriikide ametiasutusi üles kõiki väärtegusi asjakohaselt uurima;
13. toonitab, kui oluline on tagada ELi ametiisikute seas kõrged usaldusväarsuse, aususe ja vastutuse standardid; kutsub liikmesriike üles tagama, et neil on olemas meetmed ja süsteemid, mis kohustavad ametiisikuid deklareerima oma tegevuse, töösuhte, investeeringud, varad ja olulised kingitused või hüved, mis võivad nende ametiülesannete tõttu põhjustada huvide konflikti, nagu on soovitatud ÜRO korrupsioonivastases konventsioonis; kordab, et Euroopa Parlamendi liikmed juba avaldavad teavet oma majanduslike huvide kohta; kutsub eelkõige poliitikuid üles avaldama kohustuslike meetmete puudumise korral vabatahtlikult kõik osalused varifirmades; kordab, et need deklaratsioonid on ennetava iseloomuga ning nende eesmärk on edendada avalikus sektoris läbipaistvust ja usaldusväarsust ning neid ei tohiks tõlgendada poliitikute häbimärgistamisena, nagu nad osaleksid kuritegelikus tegevuses;
14. nõuab tungivalt, et G20 valitsustevahelisel foorumil, kaasavas raamistikus ja ÜROs kogunevad liikmesriigid ja maailma liidrid võtaksid maksuparadiiside ja nende tegevusmudeli ohjamiseks mõjusaid meetmeid, keelustades tulemuslikult varifirmad (majandusliku sisuta ettevõtted, mille ainus eesmärk on vältida makse või muid seadusi), kehtestades konkreetsed kohustuslikud läbipaistvus- ja äritegevuse kriteeriumid, et vältida nende kasutamist ja keelustada muud liiki finantssaladused, ning lepiksid kokku ja rakendaksid viivitamata äriühingu tegelikku minimaalset maksumäära, laiendades ja parandades samal ajal ülemaailmset automaatset ja kohustuslikku teabevahetust igat liiki eraosaluste kohta;
15. väljendab heameelt asjaolu üle, et 136 jurisdiktsiooni, kes osalevad OECD/G20 maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise kaasavas raamistikus, allkirjastasid avalduse kahesambalise lahenduse kohta majanduse digiüleminekust tulenevate maksuprobleemide lahendamiseks, nõustudes seega rahvusvaheliste maksureeglite põhjaliku reformiga;
16. juhib tähelepanu asjaolule, et kui kokkulepet hakatakse täitma, tagab see suurimate ja kõige kasumlikumate hargmaiste ettevõtjate kasumi ja maksustamisõiguste õiglasema riikidevahelise jaotumise ning kehtestab ülemaailmse äriühingu tegeliku minimaalse

maksumäära 15 %, mida kohaldatakse äriühingute suhtes, kelle aastatulu on üle 750 miljoni euro;

17. kordab, kui oluline on mitmepoolne tegevus ja rahvusvaheline koordineerimine võitluses maksudest kõrvalehoidumise, maksustamise vältimise ja agressiivse maksuplaneerimise vastu;
18. kutsub 30.–31. oktoobril 2021. aastal Roomas kohtuvaid G20 juhte üles volitama OECDd andma tõuget uuele ülemaailmsele algatusele vaadata läbi automaatne teabevahetus ja tugevdada rahapesuvastaste standardite täitmise tagamise ülemaailmset juhtimist;
19. tuletab meelde maksustamisega seotud üldisi õigluse, läbipaistvuse ja koostöö põhimõtteid; kordab liikmesriikidele esitatud üleskutset lihtsustada oma maksusüsteeme, et tagada õiglasem maksustamine, maksukindlus ja investeringute tegemine reaalmajandusse ning vähendada niisugustele maksuhalduritele avalduvat survet, kes kulutavad maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise vastasele võitlusele ulatuslikke vahendeid;

Rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamist puudutavate nõuete täitmise tagamise hetkeseis ELis, äriühingute läbipaistvus ja teabevahetus

20. märgib, et ELil on juba praegu mõned maailma rangeimad äriühingute läbipaistvuse õigusnormid; rõhutab siiski, et arvestades kapitali, inimeste ja varade suurenevat liikuvust, digirahanduse kiiret arengut ning üha keerukamaid vahendeid varade omandiõiguse varjamiseks, on need normid endiselt ebapiisavad;
21. rõhutab, et viiendas rahapesuvastases direktiivis nõutakse eelkõige, et liikmesriigid looksid kõigi ELis asutatud juriidiliste isikute, sealhulgas usaldusfondide tegelike kasusaajate registrid, ning seda, et üldsusele antaks juurdepääs tegelike kasusaajate teabele enamiku äriühingute kohta;
22. rõhutab, et liikmesriigid peavad ELi õiguse kohaselt nõudma, et registrites hoitav teave oleks piisav, täpne ja ajakohane, ning kehtestama selleks kontrollimehhanismid, sealhulgas pädevate asutuste kohustuse lahknevustest teatada; rõhutab vajadust tagada, et liikmesriikide pädevatel asutustel on piisavad vahendid, et kontrollida registrites olevaid tegelike kasusaajate andmeid ning kohaldada mõjusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid meetmeid või sanktsioone juhtudel, kui juriidilised isikud, usaldusfondid ja muud liiki õiguslikud üksused ei anna tegelike kasusaajate kohta piisavat, täpset ja ajakohast teavet;
23. kutsub komisjoni üles tegelema probleemiga, et riiklikes registrites ei ole piisavaid ja täpseid andmeid, mida saaks kasutada tegelike kasusaajate kindlakstegemiseks, eriti olukordades, kus kasutatakse varifirmade võrgustikku;
24. juhib tähelepanu asjaolule, et Pandora dokumentides rõhutatakse vajadust usaldusfondide ja sarnaste organisatsioonide, näiteks ettevõtete tegelike kasusaajate omavahel ühendatud ja üldsusele kättesaadavate registrite järele ning sellest tulenevat suurt kasu, et võimaldada ajakirjanikel ja kodanikuühiskonnal teavet põhjalikumalt kontrollida ja teha paremini riskikontrolli; rõhutab, kui oluline on, et sellised registrid sisaldaksid ühtlustatud ja masinloetavaid andmeid ning pakuksid otsingufunktsioone;

25. tunneb muret, et nagu kodanikuühiskond on dokumentaalselt tõestanud¹⁴, ei ole üheksa riiki ühe aasta jooksul pärast viienda rahapesuvastase direktiivi rakendamise tähtaega avalikke registreid loonud, teised aga on kehtestanud geograafilisi juurdepääsupiiranguid, rikkudes sellega ELi reegleid; peab kahetsusväärseks ka seda, et enamik ELi riike näib olevat kehtestanud sellised tõkked nagu maksumüür ja registreerimine, mis on küll näiliselt kooskõlas ELi õigusega, kuid raskendab registritega tutvumist; toetab komisjoni tema pingutustes tagada viienda rahapesuvastase direktiivi täielik ülevõtmine ja rikkumismenetluste algatamise kaudu selle täitmine;
26. peab kahetsusväärseks tehnilistest probleemidest tingitud viivitusi tegelike kasusaajate registrite omavahelise ühendamise süsteemi (BORIS) loomisel; tuletab komisjonile ja liikmesriikidele meelde, et see on viienda rahapesuvastase direktiivi kohane õiguslik nõue ning on äärmiselt oluline, et tegelikke kasusaajaid käsitlev teave oleks rahapesu andmebüroodele, õiguskaitseasutustele, kohustatud isikutele ja üldsusele kättesaadav; taunib asjaolu, et teatavad liikmesriigid õhnestavad BORISE tõhusust juba enne selle jõustumist, viivitades oma riiklike tegelike kasusaajate registrite loomise ja sujuva toimimise alustamisega, ning kutsub kõiki osalisi üles selle viivituse suhtes kiiremas korras midagi ette võtma;
27. märgib, et OpenLuxi paljastused on juba toonud esile piirid, mis liikmesriikides läbipaistvusmeetmete ja tegelike kasusaajate avalike registrite praegusel tasemel rakendamises valitsevad; märgib ka, et Pandora dokumentides on esitatud näiteid isikute kohta, kes liikmesriikide tegelike kasusaajate läbipaistvusnõudest kõrvale hoiavad;
28. kordab, et registrisse kantud tegelik kasusaaja peaks olema isik, kelle omanduses või kontrolli all juriidiline isik otsese või kaudse omandi kaudu on;
29. rõhutab, et rahapesu ja terrorismi rahastamise vastast võitlust käsitlevate ELi õigusaktide riigi õigusse ülevõtmine, mis on siiani põhinenud minimaalsel ühtlustamisel, on keeruline; peab kahetsusväärseks, et mõnes liikmesriigis puudub poliitiline tahe rahapesu ja terrorismi rahastamise vastast võitlust käsitlevaid õigusakte nõuetekohaselt üle võtta ja rakendada; peab kahetsusväärseks, et mitmed liikmesriigid ei ole kinni pidanud viienda rahapesuvastase direktiivi ülevõtmise tähtajast, milleks oli 10. jaanuar 2020, ega nõudest, mille kohaselt tuli äriühingute ja muude juriidiliste isikute tegelike kasusaajate registrid luua 10. jaanuariks 2020 ning usaldusfondide ja sarnaste õiguslike üksuste tegelike kasusaajate registrid 10. märtsiks 2020;
30. väljendab sellega seoses heameelt uue rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise paketi üle, mille kohta komisjon tegi ettepaneku 2021. aasta juulis, sealhulgas rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase võitluse ühtsete reeglite ning eelkõige tegelike kasusaajate läbipaistvuse uute reeglite üle; jääb ootama komisjoni ettepanekutega töötamist ja peab äriühingute läbipaistvusstandardite edasist parandamist ELis ning rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise tulemusliku raamistiku tagamist endiselt äärmiselt tähtsaks;

¹⁴ Transparency International, „Access denied? Availability and accessibility of beneficial ownership data in the European Union“ (Juurdepääs keelatud? Tegelike kasusaajate andmete olemasolu ja kättesaadavus Euroopa Liidus), 26. mai 2021.

31. väljendab erilist heameelt asjaolu üle, et komisjon kehtestas ELi-välistele juriidilistele isikutele, kes kas alustavad ärisuhteid ELi kohustatud isikuga või omandavad liidus kinnisvara, kohustuse registreerida oma tegelik kasusaaja ELi tegelike kasusaajate registris kooskõlas Euroopa Parlamendi varasemate nõudmistega selliseid meetmeid võtta, et see oluline lünk süsteemis kaotada;
32. toob esile komisjoni ettepaneku nõuda liikmesriikidelt, et nad võimaldaksid pädevate asutuste juurdepääsu olemasolevatele kinnisvararegistritele, et tagada kinnisvara omava füüsilise või juriidilise isiku õigeaegne tuvastamine; väljendab selle ettepaneku üle heameelt ja võtab endale kohustuse osaleda eelseisvate rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamist käsitlevate seadusandlike menetluste töös, et suurendada ELis kinnisvaraomandi läbipaistvust, sest kinnisvaraomad on varakate üksikisikute jaoks endiselt vara väärtuse varjamisel atraktiivne kaup ja annab kurjategijatele võimalusea ebaseaduslikust tegevusest saadud tulu pesta;
33. tunneb ühtlasi heameelt komisjoni ettepaneku üle siduda üle kogu ELi makse- ja pangakontode teavet sisaldavad kesksed automatiseeritud mehhanismid ühtse juurdepääsupunkti kaudu, et hõlbustada kooskõlas andmekaitsereeglitega õiguskaitseasutuste ja rahapesu andmebüroode kiiremat juurdepääsu finantsteabele uurimise eri etappides ning edendada piiriülest koostööd;
34. väljendab heameelt komisjoni ettepaneku üle luua uus rahapesuvastane Euroopa asutus, mis oleks teatavate finantssektori kohustatud üksuste ühtne järelevalveasutus ning ELi rahapesu andmebüroode ühtne koordineerimis- ja toetusmehhanism; rõhutab, et see uus asutus peaks saama suurema eelarveeraldise ja tal peaksid olema piisavad vahendid, et täita finantssektori ettevõtjate suhtes oma järelevalvevolitusi ja teostada finantssektoriväliste kohustatud üksuste üle tulemuslikku järelevalvet;
35. võtab teadmiseks asjaolu, et sellele uuele asutusele antakse volitused rahapesu andmebüroode vahelise koordineerimismehhanismi loomiseks ja haldamiseks; peab seda muutust tervitatavaks ja loodab, et sellel uuel asutusel on rahapesu andmebüroode vahelise teabevahetuse ja koostöö parandamisel oluline roll;
36. kiidab heaks komisjoni ettepaneku, milles rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise reeglite täitmata jätmise eest nähakse ette mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning ühtlustatumad ELi tasandi karistused;
37. ootab ka, et kiiresti avaldataks komisjoni ettepanek, mis käsitleb võitlust varifirmade maksustamise otstarbel väärkasutamise vastu; nõuab tungivalt, et komisjon ei piirduks sisuliste nõuetega, mis on praegu lisatud koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetellu („ELi loetelu“), vaid töötaks välja kindlad ja järkjärgulised nõuded tegeliku majandusliku sisu kohta; rõhutab, et neid üksusi kasutatakse sageli selleks, et kanda raha maksustamata dividendide, litsentsitasude või intressimaksetena üle madala maksumääraga jurisdiktsioonidesse;
38. peab kahetsusväärseks asjaolu, et hoolimata kõigist positiivsetest muutustest ja eelseisvatest reformidest on liikmesriikide praegused õiguslikud lüngad ning rakendamistavade erinevused ja vastuolud endiselt alles; rõhutab ka, et teabevahetuse Euroopa raamistiku piirangud on osaliselt tingitud sellest, et maksuhalduritel ja rahapesu andmebüroodel napib ressursse; kordab, et ELi haldus-, kohtu- ja

õiguskaitseasutuste vahel on vaja paremat koostööd;

39. nõuab tungivalt, et liikmesriigid eraldaksid rahapesu andmebüroode ja kogu õiguskaitseraamistiku kaudu teabe töötlemisele ja vahetamisele piisavad vahendid; palub komisjonil hinnata, kas rahapesu andmebüroodel on piisavalt vahendeid, et rahapesu ja terrorismi rahastamise ohtudega tulemuslikult tegeleda;
40. on seisukohal, et täiendavalt tuleks kaaluda algatusi, mis võiksid tagada rahapesuvastaste ja terrorismi rahastamise tõkestamise meetmete elluviimise ELi ja liikmesriikide tasandil, näiteks Euroopa Prokuratuuri pädevuse suurendamine selliste kuritegude eest vastutusele võtmisel, mis ei ole seotud ELi eelarvega, Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) pädevuse suurendamine ning olemasolevate ametite, näiteks Europoli ja Eurojusti tugevdamine;
41. kutsub Europoli üles tõhustama maksukuritegude uurimisel koostööd liikmesriikide õiguskaitseasutustega;
42. rõhutab Euroopa Kontrollikoja eriaruande nr 13/2021 „ELi jõupingutused pangandussektoris rahapesuga võitlemiseks on killustatud ja meetmete rakendamine on ebapiisav“ leide ja soovitusi; peab kahetsusväärseks asjaolu, et kontrollikoda leidis, et rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise tegevustes ja ohu tuvastamise korral meetmete võtmises valitseb ELi tasandil institutsiooniline killustatus ja puudulik koordineerimine;
43. märgib murega, et komisjon oli oma hinnangute andmisel direktiivide ülevõtmisele liikmesriikides aeglane, kuna mõned liikmesriigid teatasid sellest puudulikult ja komisjoni ressursid on piiratud;
44. väljendab heameelt asjaolu üle, et Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) töötajad uurisid põhjalikult ELi õiguse võimalikke rikkumisi, kuid peab kahetsusväärseks, et see protsess on ülemäära veninud; peab kahetsusväärseks asjaolu, et EBA ei ole algatanud ise rohkem uurimisi; peab kahetsusväärseks asjaolu, et komisjonil ei ole sisesuuniseid, mis näeksid ette EBA-le taotluse esitamise, et ta viiks läbi uurimise;
45. on väga mures tõendite pärast, mille kontrollikoda on leidnud katsete kohta järelevalvenõukogu mõjutada – tegemist oli ühe ELi õiguse rikkumist käsitleva uurimise aruteluprotsessiga; palub EBA-l ära hoida igasugused edasised katsed uurimiskomisjoni liikmeid arutelude ajal mõjutada;
46. kutsub komisjoni, EBA-t ja Euroopa Keskpanka üles käsitlema tõstatatud küsimusi ja kontrollikoja soovitusi kontrollikoja määratud aja jooksul;
47. kordab oma üleskutset liikmesriikidele tagada, et kõik olemasolevad investoritele kodakondsuse või residentsuse andmise kavad oleksid läbipaistvad ja põhineksid selgetel reeglitel; on mures, et kõik need kavad võisid suurendada rahapesu ja maksudest kõrvalehoidmise ohtu, kahjustades samal ajal vastastikust usaldust ja Schengeni ala ja euroala terviklikkust ning tekitades liidule ja selle liikmesriikidele muid poliitilisi, majanduslikke ja julgeolekuriske; palub komisjonil esitada ettepanekud investoritele kodakondsuse või residentsuse andmise kavade reguleerimise kohta võimalikult kiiresti pärast seda, kui Euroopa Parlament on oma soovitusel esitanud;

48. palub komisjonil võtta Pandora dokumentide andmeid arvesse suure riskiga kolmandate riikide ELi loetelu koostamisel, eelkõige jurisdiktsioonidest, mis toimivad ettevõtete moodustamise keskustena ja hõlbustavad finantskuritegusid; kordab, et kolmandad riigid, kes ei tee liikmesriikidega rahapesu ja terrorismi rahastamist puudutavates ulatuslikes Euroopa uurimistes koostööd, tuleks kanda loetellu; rõhutab, kui oluline on ELis kolmandate riikide sõltumatu hindamine, mis peaks olema vaba geopoliitilisest sekkumisest, ning et tegelike kasusaajate läbipaistvust tuleks tähtsustada kolmandate riikide hindamise kriteeriumina;
49. märgib murelikult, et paljastuste kohaselt ei pruugi kohustatud isikud alati täita tugevdatud hoolsuskohustust riikliku taustaga isikute, nende pereliikmete ja lähisugulaste suhtes; kutsub komisjoni üles hindama, mil määral on riikliku taustaga isikute tuvastamine ja tugevdatud hoolsuskohustuse kohaldamine tulemuslik ning millised on sellega seotud takistused, millega kohustatud isikud kokku puutuvad; rõhutab, kui oluline on koguda andmeid selle kohta, mil määral kohustatud isikud nõudeid täidavad;
50. võtab teadmiseks komisjoni taotletud Euroopa Nõukogu käimasoleva uuringu neljanda rahapesuvastase direktiivi konkreetse rakendamise ja tõhusa kohaldamise hindamise kohta liikmesriikides; palub komisjonil Euroopa Nõukogu koostatud hindamisaruanded liikmesriikide kohta avaldada ja tagada kodanikuühiskonna organisatsioonide kaasamine hindamisprotsessi;

Vajalikud meetmed ülemaailmsel tasandil

51. mõistab hukka asjaolu, et mõned Ameerika Ühendriikide (USA) osariigid, nagu Lõuna-Dakota, Alaska, Wyoming, Delaware ja Nevada, on saanud varasemalt paljastatud ja üldiselt teada olevate maksuparadiiside kõrval finants- ja ärisaladuse keskusteks, nagu selgus Pandora dokumentidest; kutsub USA föderaalvalitsust ja osariikide valitsusi üles võtma lisameetmeid ettevõtjate suurema läbipaistvuse tagamiseks ja ühinema ühise aruandlusstandardiga, vahetades seeläbi täielikult teavet teiste riikidega; tuletab meelde, et ELi loetelus hinnatakse seda, kas jurisdiktsioonil on maksualase läbipaistvuse ja teabevahetuse ülemaailmse foorumi andmetel reiting, mis vähemalt „suures osas vastab“ ühisele aruandlusstandardile; kutsub nõukogu üles ELi loetelu raames USA-d uuesti hindama, pöörates erilist tähelepanu maksuläbipaistvusega seotud kriteeriumidele;
52. toonitab, et USA ei kasuta praegu ühist aruandlusstandardit, mis on ülemaailmsel tasandil finantskontode üle toimuva maksuhaldurite vahelise automaatse teabevahetuse standard, mille OECD töötas välja 2014. aastal; märgib seetõttu, et USA on teabevahetuse ühiste standardite poolest ülejäänud maailmast kaugele maha jäänud; tunnistab, et USA mängis välismaiste kontode maksukuulekuse seaduse jõustamisega läbipaistvuse edendamisel juhtrolli; peab siiski kahetsusväärseks, et seadus on vastastikkuse osas piiratud ja sellel on kõrvalmõjud nn juhuslikele ameeriklastele; peab kahetsusväärseks asjaolu, et Euroopa tasandil ei ole siiani püsivat lahendust leitud; tuletab meelde, et ühine aruandlusstandard seevastu eeldab finantskontosid käsitlevate andmete täielikku vastastikust vahetamist ühise aruandlusstandardi kokkuleppes osalevate jurisdiktsioonide vahel; täheldab seetõttu, et USAst on saamas märkimisväärne finantssaladuse võimaldaja muudele kui USA kodanikele tänu kahele peamisele lüngale: jagatakse teavet ainult USA varade kohta ja tegelikke kasusaajaid

käsitlevat teavet ei jagata;

53. väljendab heameelt hiljuti vastu võetud USA äriühingute läbipaistvuse seaduse üle, millega nõutakse, et mõned äriühingud ja osäühingud avaldaksid õiguskaitseasutustele ja teistele seaduslike volitustega rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kohustustega asutustele teavet tegelike kasusaajate kohta; märgib siiski, et uus õigusakt ei suuda tagada äriühingute täielikku läbipaistvust sarnaselt ELis kehtiva standardiga, ning eriti seda, et sellega ei reguleerita usaldusfonde ja sarnaseid Pandora dokumentides paljastatud struktuure;
54. tunneb ka heameelt Pandora dokumentide tulemusel esitatud USA ettepaneku üle võtta vastu seadus, mis käsitleb uute asutuste loomist äriühingute kaudu toimuva rahapesu ja julgeolekuriskide võimaldamise (võimaldajate) tõkestamiseks (Establishing New Authorities for Business Laundering and Enabling Risks to Security (Enablers) Act), mis eeldaks rahandusministeeriumilt uute hoolsuskohustuse eeskirjade kehtestamist Ameerika vahendajatele, kes hõlbustavad välisvarade sissevoolu USAsse;
55. märgib, et USA korraldab 9.–10. detsembril 2021 demokraatia-teemalise tippkohtumise, mis hõlmab korruptsioonivastasele võitlusele pühendatud sammast; kutsub USA valitsust üles kasutama seda võimalust, et teha teatavaks eelseisvad uued reformid, tagamaks, et USA ei kasutata enam ebaseaduslike rahaliste vahendite pesemiseks ja maksustamise vältimise võimaldamiseks;
56. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles alustama OECD raames uusi läbirääkimisi USAGA, et saavutada täielik vastastikkus ühiselt kokku lepitud ja tugevdatud ühise aruandlusstandardi raamistikus; rõhutab, et see tooks kaasa märkimisväärsed edusammud ja vähendaks finantsasutuste nõuete täitmisega seotud kulusid ning kahandaks märkimisväärselt halduskoormust;
57. toonitab ka, et kõik liikmesriigid on ühise aruandlusstandardiga liitunud; märgib, et teine halduskoostöö direktiiv (DAC2) on aidanud kasutada ühist aruandlusstandardit ELis teabe vahetamiseks alates 2016. aastast; kordab sellega seoses soovitusi, mis on välja toodud Euroopa Parlamendi 16. septembri 2021. aasta resolutsioonis maksualast teabevahetust käsitlevate ELi nõuete täitmise kohta – edusammud, õppetunnid ja ületamist ootavad raskused; väljendab sügavat kahetsust asjaolu pärast, et kõik liikmesriigid peale Soome ja Rootsi on keeldunud andmast Euroopa Parlamendile juurdepääsu asjakohastele andmetele, et hinnata DACi sätete rakendamist; taunib asjaolu, et komisjon ei andnud parlamendile tema valduses olevatele andmetele juurdepääsu; märgib, et see keeldumine ei ole kooskõlas nõudmistega suurema läbipaistvuse ja koostöö järele maksuküsimustes;
58. on seisukohal, et rahapesuvastase töökoonna vastastikuse hindamise protsess on terviklik vahend rahapesuvastase töökoonna soovitude elluviimise ulatuse ja riigi üldise tulemuslikkuse hindamiseks rahapesuvastase võitluse valdkonnas;
59. palub rahapesuvastasel töökoonnal teha juriidiliste isikute läbipaistvust ja tegelikke kasusaajaid käsitleva soovitus nr 24 käimasoleva läbivaatamise käigus tegelike kasusaajate avalikud registrid standardi järgimise nõudeks ning parandada tegelike kasusaajate määratlust, et kõrvaldada võimalikud lüngad, keelustada esitajaaktsiad, karmistada variaktsionäre puudutavaid nõudeid ja lõpetuseks sundida nõuetele

vastavaid jurisdiktsioone nõudma riigiga seotud välismaistelt äriühingutelt samade tegelike kasusaajate avalikustamise eeskirjade järgimist, mida kohaldatakse kodumaiste äriühingute suhtes;

60. kutsub rahapesuvastases töökonnas osalevaid ELi liikmesriike ja komisjoni üles tagama, et EL kõneleks ülemaailmsel tasandil rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase võitluse raamistikus ühel häälel, ning nõudma eespool nimetatud reforme, et tagada võrdsed võimalused kogu maailmas ja keelustada tulemuslikult äriühingute omandi salastatus, edendades samal ajal vastutustundlikumat ja läbipaistvamat rahvusvahelist juhtimisraamistikku rahapesuvastase võitluse valdkonnas;
61. kutsub komisjoni ja rahapesuvastases töökonnas osalevaid ELi liikmesriike ühtlasi üles hindama esmajärjekorras riike, kus asuvad ettevõtete asutamise keskused ja kus rahvusvaheliste organite hinnangul esineb märkimisväärsel hulgal puudusi rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise korras, kuid mida rahapesuvastane töökond ei ole veel kontrollinud, kuna need riigid ei vasta rahapesuvastase töökonna rahvusvahelise koostöö analüüsirühma (ICRG) prioriteetsetele kriteeriumidele;
62. märgib, et salajased omanikud on ostnud *offshore*-äriühingute kaudu rohkem kui 1 500 Ühendkuningriigi kinnisvaraobjekti hinnangulise väärtusega üle 4 miljardi naelsterlingi; tunnistab, et Ühendkuningriigi valitsus võttis kohustuse võtta vastu 2018. aasta seaduseelnõu, millega võetakse kasutusele Ühendkuningriigis kinnisvara omavate välismaiste üksuste tegelike kasusaajate avalik register;
63. toonitab, et Pandora dokumendid on näidanud, kuidas Ühendkuningriiki kasutatakse Briti kroonile alluvate alade ja ülemereterritooriumide kaudu jätkuvalt maksustamise vältimise ja salajaste *offshore*-tehingute keskusena; kutsub komisjoni üles selgitama välja võimalikud viisid ja vastumeetmed, millega tagada koostöö ja standardite ühtlustamine maksunduse ja rahapesuvastase võitluse valdkonnas, sealhulgas ühendades finantsteenuste valdkonnas samaväärsust kinnitavad otsused maksustamise läbipaistvuse ja rahapesuvastaste standardite vastuvõtmisega, mis on samaväärsed ELis kehtivate standarditega;

Vahendajate tegevuse reguleerimine

64. taunib asjaolu, et pärast eelnevaid paljastusi on Pandora dokumentidest selgunud, et 14 professionaalset *offshore*-äriühingust teenuseosutajat, sealhulgas õigusbürood, maksunõustajad ja varahaldurid, aitavad varakatel üksikisikutel luua oma varade varjamiseks struktuure, tagades samal ajal selle tegevuse jäämise seaduslikuks;
65. rõhutab, et rahvusvaheliste rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise standardite kohaselt peab mittefinantssektor täitma kliendi suhtes rakendatavat hoolsuskohustust ja teatama kahtlasest tegevusest ametiasutustele;
66. taunib asjaolu, et paljud jurisdiktsioonid, sealhulgas ELis, ei ole paljude aastate jooksul täitnud rahapesuvastase töökonna põhinõudeid kehtestada vahendajaks olevale mitterahandussektorile rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kohustused, et võidelda salajaste struktuuride loomise vastu;
67. juhib tähelepanu sellele, et nende kutsealade eneseregulatsioon ja järelevalve ei ole olnud õigusnormide täitmise tagamisel ja rikkumiste eest karistamisel tõhus; väljendab

sellega seoses heameelt komisjoni ettepaneku üle anda uuele rahapesuvastasele asutusele volitused koordineerida mittefinantssektori järelevalvet ning järelevalvestandardite ja -tavade vastastikust hindamist ning nõuda, et finantssektorivälised järelevalveasutused uuriks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise nõuete võimalikke rikkumisi;

68. palub rahapesuvastasel töökonnal vaadata esmajärjekorras horisontaalselt läbi rahapesuvastase töökonna standardite rakendamine riikide poolt seoses finantssektoriväliste ettevõtete ja kutsealadega ning kohaldada spetsiaalset järelmeetmete protsessi, nagu on edukalt tehtud terrorismi rahastamist puudutava teabekogumisalगतuse raames, et kiiresti suurendada rahapesuvastase töökonna nõuete ülemaailmset täitmist mittefinantssektoris;
69. kordab oma muret, et need ettevõtjad kombineerivad sageli õigusnõustamise, maksunõustamise ja auditeerimisteenused, nõustades nii ärikliente kui ka avaliku sektori asutusi; on seetõttu mures, et maksustamise vältimise struktuure hõlbustavad majanduslikud stiimulid on pinnaseks teenuseosutajate sektorile, mida saab kasutada ka kuritegelikul teel saadud tulu pesemiseks; kordab oma varasemates selleteemalistes resolutsioonides ja soovitus¹⁵ esitatud nõudmisi ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles hindama nende ettevõtjate suhtes kohaldatavat õigusraamistikku, et takistada maksustamise vältimise, maksudest hoidumise ja rahapesu hõlbustajate turulepääsu; ootab, et komisjon vaataks õigusraamistiku parandamiseks läbi kohustuslikku auditit käsitleva direktiivi;
70. tuletab meelde DAC6 kohast kohustust, et vahendajad peaksid maksuhalduritele kavade aru andma, tuginedes tunnustele, mis osutavad selgelt maksustamise vältimisele, eriti arvestades struktuurseid lünki maksualastes õigusaktides;
71. kutsub komisjoni üles laiendama DAC6 aruandlusnõudeid füüsilistest isikutest klientide varade haldamise piiriülestele skeemidele;
72. kutsub komisjoni üles lisama oma tulevase DAC8 käsitlevasse ettepanekusse – muude eelnenud DAC3ga seotud soovitude hulgas, mis on esitatud Euroopa Parlamendi resolutsioonis maksualase teabe vahetamise ELi nõuete rakendamise kohta – füüsiliste isikutega seotud maksualaste eelotsuste vahetamise, mille on sageli koostanud vahendajad, et tagada varakate üksikisikute liikmesriikide maksuhalduritega sõlmitud kokkulepete jagamine kõigi liikmesriikidega;
73. rõhutab, et kutsesaladust ei saa kasutada ebaseadusliku tegevuse varjamiseks; võtab teadmiseks ühe Euroopa Inimõiguste Kohtus käsitletud juhtumi tuvastused¹⁶, et advokaadi ja kliendi vaheliste suhete konfidentsiaalsus ja kutsesaladus ei vabasta kohustusest teatada kahtlustest, mis on seotud kuritegeliku tegevuse ennetamise õiguspärase eesmärgiga, ning et selline teatamine oli selle eesmärgi saavutamiseks vajalik;
74. kordab oma üleskutset komisjonile avaldada erialainimestele suunised kutsesaladuse

¹⁵ Vt näiteks Euroopa Parlamendi 13. detsembri 2017. aasta soovitus (nõukogule ja komisjonile rahapesu, maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist käsitleva uurimise järel) punkti 143 (ELT C 369, 11.10.2018, lk 132).

¹⁶ Vt Euroopa Inimõiguste Kohtu 6. detsembri 2012. aasta otsus kohtuasjas *Michaud vs. Prantsusmaa*.

põhimõtte tõlgendamise ja kohaldamise kohta ning tõmmata kooskõlas Euroopa kohtute praktikaga selge piir tavapärase õigusnõustamise ja finantssektori ettevõtjatena tegutsevate juristide vahele;

ELi loetelu reform ja maksupoliitika

75. kordab, et agressiivsel maksuplaneerimisel on kahjulik mõju, kuna see kahandab liikmesriikide maksubaasi ja paneb ebaproportsionaalselt suure maksukoormuse nendele kodanikele ja äriühingutele – eelkõige VKEdele –, kes järgivad maksualaseid õigusakte;
76. toonitab, et tulevaste seadusandlike reformide tegemiseks maksupoliitika valdkonnas, mis on vajalikud Pandora dokumentides esile tõstetud probleemide mõjusaks lahendamiseks, peaks komisjon uurima kõiki võimalusi, mida pakub Euroopa Liidu toimimise leping, sealhulgas selle artikkel 116, et teha otsustamine mõjusamaks;
77. peab kahetsusväärseks, et ELi loetelu, mida tuntakse ka kui ELi maksuparadiiside musta nimekirja, on lisandunud maksuskandaalidest ning ajakirjanike ja vabauhenduste murettekitavatest aruannetest hoolimata andnud vähe tulemusi; peab kahetsusväärseks asjaolu, et liikmesriikide rahandusministrid ei ole veel võtnud endale individuaalseid ja ühiseid kohustusi maksuparadiiside, *offshore*-äriühingute ja usaldusfondide vastases võitluses ning on hoopis tegelenud kehtiva musta nimekirja kärpimisega;
78. peab eriti kahetsusväärseks asjaolu, et pärast Pandora dokumentide paljastusi otsustas ELi rahandusministrite nõukogu oma 5. oktoobri 2021. aasta kohtumisel lühendada maksuparadiise käsitlevat ELi loetelu, jättes välja Kariibi mere saared Anguilla ja Dominica ning Seišellid, mis oli paljastustes tugevalt esindatud ja mis vastab endiselt vaid osaliselt läbipaistvuse ja taotluse alusel toimuva teabevahetuse rahvusvahelisele standardile, hoolimata ülemaailmse foorumi poolt hiljuti korraldatud teisest hindamisvoorst;
79. märgib, et kaks kolmandikku Pandora dokumentides osutatud varifirmadest asuvad Briti Neitsisaartel, mis ei ole kunagi olnud ELi mustas nimekirjas (asjakohaste nõukogu järelduste I lisa) ja mis eemaldati hallist nimekirjast (II lisa) 2020. aasta veebruaris;
80. kordab oma 21. jaanuari 2021. aasta resolutsioonis maksuparadiise käsitleva ELi nimekirja reformi kohta esitatud järeldusi ja soovitusi; nõuab nimekirja kandmise protsessis kasutatavate kriteeriumide läbipaistvamaks muutmist; on veendunud, et see reform tuleks ellu viia 2021. aasta lõpuks, et kaitsta ELi selle eest, et ta ei jääks COVID-19 järgsel taastumisperioodil ilma veel suuremast tulusummast;
81. taunib nõukogu soovimatust leppida kokku lõpliku kasusaajaga seotud tulevases läbipaistvuskriteeriumis; kutsub nõukogu üles leppima selles kriteeriumis kiiremas korras kokku kooskõlas DAC5 sätetega;
82. kordab oma üleskutset tugevdada kriteeriume ja tagada võetud kohustuste parem täitmine seoses ELi loeteluga, eelkõige õiglase maksustamise kriteeriumidega, mille kohaselt „jurisdiktsioon ei tohiks soodustada *offshore*-struktuure ega kokkuleppeid, mille eesmärk on saada kõnealuse jurisdiktsiooni tegelikku majandustegevust mitte kajastavat kasumit“; tuleb meelde oma nõudmist hinnata ja jälgida ka ELi maksuskeeme, et reformida ELi loeteluga samade kriteeriumide alusel ELi kahjulike

maksutavade poliitikat ja äriühingute maksustamise käitumisjuhendit, mis peaksid muutuma siduvaks; nõuab eelkõige majandusliku sisu miinimumtaseme kehtestamist maksuparadiisiks arvamise kriteeriumina, nõuetekohaste sanktsioonide kehtestamist, minimaalset tegelikku maksustamist kooskõlas rahvusvaheliselt kokku lepitud minimaalse tegeliku maksumääraga kõikehõlmava raamistiku II samba raames ning äriühingute maksustamise käitumisjuhendi kohaldamisala laiendamist, et see hõlmaks üksikisiku tulumaksu sooduskorda ja spetsiaalseid kodakondsussüsteeme ja -meetmeid, millega meelitatakse ligi väga liikuvaid jõukaid üksikisikuid ja nn digirändureid, kuid mis võivad ühtsel turul suuri moonutusi kaasa tuua;

83. märgib, et kolmandate riikide lisamisel ELi loetellu on vähe vahetuid ja siduvaid tagajärgi; on seisukohal, et ELi musta nimekirja kandmisega peaksid kaasnema sanktsioonid, millel oleks tõeliselt hoiatav mõju, ning et läbivaadatud nimekirja tuleks siduda sanktsioonirežiimiga;
 84. tuletab meelde, et komisjon kritiseeris Euroopa poolaasta protsessi käigus mõnda liikmesriiki maksusüsteemi puuduste pärast, mis hõlbustavad agressiivset maksuplaneerimist;
 85. kutsub komisjoni üles esitama ettepaneku äriühingute maksustamise reformitud käitumisjuhendi kohta, lähtudes hiljutistest ettepanekutest, mis on toodud välja Euroopa Parlamendi 7. oktoobri 2021. aasta resolutsioonis kahjulikke maksutavasid käsitleva ELi poliitika reformimise (sh käitumisjuhendi töörühma reformimise) kohta;
 86. väljendab heameelt komisjoni kavatsuse üle esitada ettepanek võtta vastu direktiiv, mis käsitleb ühist kogu ELi hõlmavat süsteemi dividendidelt või intressimaksetelt kinnipeetava maksu kohta; rõhutab, et kuni ühise süsteemi kehtestamiseni võivad liikmesriigid võtta õiguspäraseid vastumeetmeid oma maksubaasi kaitsmiseks;
-
- ○
87. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, nõukogule, komisjonile ja rahapesuvastasele töökonnale.